

1
TÖÖPUNALIPU
EESTI NSV
AKADEEMILINE
BALLETI-

ORDENIGA
RIIKLIK
OOPERI- JA
TEATER

„ESTONIA”

Esietendus 10. märtsil 1962

Traviata

Giuseppe Verdi ooper 4 vaatuses.

Francesco Maria Piave libreto Alexandre Dumas' draama
«Kameeliadaam» ainetel.

Lavastus: ENSV rahvakunstnik
ja VNFSV teen. kunstnik

Aleksander Viner ja
ENSV teeneline kunstitegelane
Udo Väljaots

Kunstnik: Uno Kärbis

Dirigent: ENSV rahvakunstnik
Kirill Raudsepp

Kostüümid: Melanie Lõhmus

Koormeister: ENSV teeneline
kunstnik Tiiu Targama

OSALISED:

Violetta	ENSV teen. kunstnik Veera Nelus. Margarita Vertes (65)
Flora	ENSV teen. kunstnik Liidia Panova. Madli Poola
Alfredo Germont	ENSV rahvakunstnik Viktor Gurjev Hendrik Krumm
Georges Germont, tema isa	ENSV teen. kunstnik Georg Taleš
Gaston	Heino Otto Felix Juhandi Tiit Tralla
Parun	Ervin Kärvet August Sepp Ott Raekas

Markii . . . . . Ants Aasma *Vootale Veikat*
Doktor . . . . . Arne Mikk
Annina, Violetta teenija . . . . . Gertrud Üppis *Aino Kõlveand*

Violetta ja Flora sõbrad.

Koht: Pariis ja Pariisi ümbrus.

Hispaania tants: Juta Lehiste või Helju Nael, Peeter Roos.

Mustlastants: Milvi Kõnnusaar, Helle Laanemäe, Helga Ojalo,
Aina Petersons, Aimi Rumessen, Signe Tamm,

Etenduse juht: August Sepp

SISUSELETUS

I vaatatus

Violetta Valery salongis. Rikkus, luksus ja laialdane austajate ring ümbritsevad Violettat. Kerge ja lõbus on tema — parun Douphali «sõbratari» elu. Violetta ei mõtle tulevikust, tema süda ei tunne armastust. Ilmuvad külalised, nende hulgas Alfredo Germont. Öhtusöögi ajal armub Alfredo kirglikult Violetasse. Gaston, Alfredo sõber, palub viimast laulda tervituslaulu. Algab tants. Violetta tantsib paruniga. Pärast mõnda valsiringi hakkab Violettal pea ringi käima, ta palub külalisi jätta end üksi. Külalised lahkuvad toast. Ilmub Alfredo. Palavalt ja kirglikult jutustab ta Violettale oma armastusest, kuid Violetta keelab tal sellest kõnelda. Alfredo lahkub salongist. Jäänud üksi, hakkab Violetta mõistma, et ka tema pole üksikõikne Alfredo vastu. See on esimene sügav tundmus tema elus. Ta ihkab õnne, puhast armastust, ta andub unistustele uuest elust, — kuid ülekaalu saavutab kaine mõistus: tema ja Alfredo vahel ei saa olla armastussidemeid, — liiga tugevad on eelarvamused, liiga suur on sotsiaalne ebavõrdsus. Hüljates mõtte armastusest, otsustab Violetta elada endiselt: muretult, lõbusalt, uputades oma elu Pariisi lõbustuste keerisesse.